

пѣсчѣнъ камѣкъ. Това точило бива постоянно мокрено съ вода. Източениятъ ножъ се полира, като се търка на една дѣсчица покрита съ кожа, намазана последователно съ шмиргелъ, восѣкъ и лой. Накрай заглаждатъ ножа на много ситенъ камѣкъ (гладичъ).

Въ друго отдѣление поставятъ дръжката на ножа. Последната правятъ отъ желѣзо, дърво, тенекия, рогъ и пр.

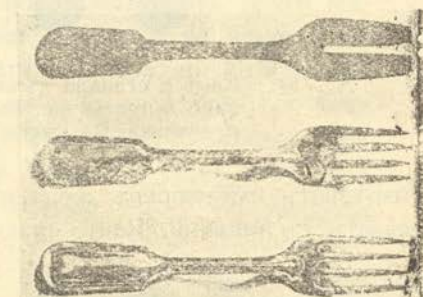
Туй не е единствениятъ начинъ за правене на ножоветѣ. Правятъ ги още като валцуватъ стоманата на тънки листове, отъ които ги изрѣзватъ. Правятъ ги и чрезъ изливане.

Най-мжно е приготвяването на бръсначитѣ. За целта взематъ най-добрата стомана. Коването на бръснача продължава чакъ докато изстине. за да стане по-плѣтенъ (безъ шуплички).

*

Вилицата се прави сжщо така отъ стомана. Ковачътъ взема една стоманена прѣчка, нагрѣва единия ѝ край и го разплѣсква. Грубо изкованата дръжка, заедно съ малка частъ отъ стоманения прѣтъ ($2-2\frac{1}{2}$ см. дълга) отсича. Отново нагрѣва последната частъ и я разплѣсква. Сега вилицата заприличва на плоска лопатка. Следъ

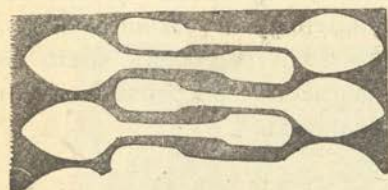
това я нагорещаватъ, за да размекне, пресуватъ я, за да ѝ дадатъ хубава форма и изрѣзватъ жбцитѣ. Така получената вилица изчистватъ съ пила и пѣсчѣнникъ, закаляватъ и полиратъ.



Какъ е станала вилицата?

Фабрично изработване на вилици става сжщо така чрезъ изрѣзване и пресуване отъ желѣзни листове. Тѣзи вилици се калаи-сватъ или поникеловатъ.

*



Желѣзенъ листъ, отъ който сж изрѣзани лъжици.

Споредъ материала отъ който сж направени, лъжицитѣ биватъ дървени, рогови, желѣзни и пр.

Калаенитѣ лъжици се изливатъ, дървенитѣ се дѣлатъ и дълбаятъ, роговитѣ се изрѣзватъ отъ рогови плочки и се пресуватъ.